

villige udbygningsaftaler med streg under det frivillige.

Det er afgørende i en moderne verden, at vi tilrettelægger byudviklingen på en måde, så den opfylder moderne menneskers krav om multifunktion, det vil sige, at der skal være til både arbejde og fritid; der skal være til børnene og de voksne; der skal være til de ældre. Der skal være gangstier, og der skal være parkeringspladser, og der skal være infrastruktur, så man kan komme frem og tilbage, alt sammen noget, som dette lovforslag fremmer mulighederne for at lave.

Byerne forandrer sig i stor hast, og der er store muligheder for, at man kan sige, at der sker ting i planlægningen, sådan at man med dette lovforslag lægger op til, at man nu kan udbygge infrastruktur i fællesskab.

Dette lovforslag fremmer også mangfoldighed og bæredygtighed. Som lodsejer kan man have et ønske om at gennemføre byggeri i en højere kvalitet eller hurtigere, end kommunens investeringsplaner lægger op til, og det er der hermed skabt en mulighed for. Finansieringen af infrastrukturinvesteringer kan foretages i fællesskab for den infrastruktur, som kommunen ikke er pligtig til at stille til rådighed, og det er jo også en mulighed for at få en bedre kvalitet.

Lovforslaget lægger også op til at blande byfunktioner, og det vil sige, at vi kan have bolig og erhverv, vi kan have fritidsaktiviteter og detailhandel liggende inden for samme område og dermed at få en multifunktionel by, hvilket jeg tror er et ønske i en moderne befolkning. Der er mere klare og entydige regler om udbygning ved havnene, og der skabes jo i de her år meget attraktive boligområder.

Så er der spørgsmålet om lavenergibebyggelse. Lovforslaget åbner op for, at man som en del af lokalplanen kan kræve lavenergibebyggelse, men der er lagt op til metodefrihed, det vil sige, at man ikke kan stille krav til særlige materialer eller særlige måder at gøre det på. Det er helt op til boligjerne at sørge for, at boligerne opfylder disse krav.

Kl. 16.10

Dermed er jeg jo også inde på at svare på SF's B 100, for vi ser i princippet positivt på, at der stilles krav om lavenergibebyggelse, men vi ser ingen fornuft i, at man stiller specielle krav til miljøstandarder for de materialer, der indgår, og heller ikke for energiforbrug og andre ting.

Det er klart, at det i en konkurrencemæssig situation kan være vanskeligt, at der er specielle ting, der skal indgå i byggeriet. Vi siger metode-

frihed og dermed en – hvad kan man sige – åbning i forhold til nye og spændende muligheder i langt højere grad, end at man skal stille nogen præcise krav.

Så det, der foreslås på lavenergiområdet i L 204, er så langt, som vi kan gå på nuværende tidspunkt, og jeg mener ikke, at der er grund til at gå videre. Er kommunen selv grundejer, er der jo ikke noget, der forhindrer kommunen i at tinglyse på ejendommen, at der skal være lavenergihuse med en høj energieffektivitet, og der ved kan man jo i et helt andet omfang stille krav.

Jeg har selv været ude og åbne en stor udstilling, der hedder »Fremtidens parcelhus« i Herfølge. Der opføres 25 boliger, alle sammen svanemærkede, og det foregår alt sammen på frivilligt plan. Der synes jeg, at man kan se moderne boliger, som opfylder henholdsvis klasse 1- og klasse 2-krav, og som dermed er med til at nedbringe emissionen og gøre husholdningsøkonomien bedre, og i øvrigt er det huse, som fremtræder meget smukt i landskabet. Så »Fremtidens parcelhus« i Herfølge er absolut et besøg værd, der er stadig åbent i udstillingen, og man kan se anvendelsen af jordvarme, anvendelsen af solenergi, anvendelsen af en lang række effektive løsninger med store mængder af isolering osv., som alt sammen er med til at gøre disse huse mere energirigtige.

Så er jeg selv helt vild med, at husene er svanemærkede, og det vil sige, at man på frivillighedsbasis inden for svanemærkets rammer har aftalt, hvilke materialetyper der kan indgå, så forbrugeren dermed kan være sikker på, at han eller hun får et produkt, som er produceret på en miljømæssigt og energimæssigt rigtig måde. Jeg mener, at svanemærket er en god måde at stille krav i producentleddet, således at man der kan være med til at gennemføre byggeri af høj kvalitet, hvor der er indeholdt miljøkrav, og hvor forbrugeren har en sikkerhed for, at det, han eller hun køber – og det at købe hus er jo en stor investering – også lever op til miljø- og energimæssige krav.

Så med disse ord kan jeg sige, at Det Konservative Folkeparti naturligvis kan støtte vores eget lovforslag, men vi kan ikke støtte SF's slutningsforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Der er flere medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Johs. Poulsen.